

[Freddy Madsen.]

get ud af denne sag. Jeg har selv overværet, når man har modtaget deputationer her i huset, hvordan et flertal af partier har udtalt sig overordentlig velvilligt om, at man også burde skaffe de nødvendige praktikpladser, men det er altså bare ikke blevet til noget. Det er klart, at problemet kunne løses, men det kan også kun løses, hvis man direkte opretter, også igennem værkstedsskoler, de nødvendige praktikpladser. Det burde man gøre i den nuværende situation.

På den baggrund finder vi også, at det er for svagt, hvad ministeren kan tilbyde. Vi kan helhjertet støtte det forslag, der er kommet fra SF. Det, det drejer sig om i denne sag, er handlinger og ikke snak, og derfor skal jeg slutte.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg kan straks tilkænde give tilslutning til ministerens synspunkter, og det vil altså sige, at vi kan ikke medvirke til, hvad SF derudover yderligere havde tænkt sig.

Jeg har i øvrigt et synspunkt, jeg gerne vil have ført frem og som formentlig er forskelligt fra næsten alle andre partiers. Det gik som en rød tråd gennem adskillige indlæg, at det, det gjaldt om, var at hjælpe EFG lidt på vej. Det var i og for sig ikke så meget lærlingene, man tænkte på, det var mere, at denne fine, fine ordening med EFG, den må vi endelig have fremmet. Jeg er komplet uenig. Lad os bare se eksperimentet EFG, men det må ikke blive det dominerende. Jeg tror lige så godt, man kan erkende, at man har set fejl. Man skal tilbage til mesterlæren.

Jeg vil gerne citere en autoritet. Jeg har jo, som nogle måske ved, hørt lidt i Danmarks radio. Jeg havde lejlighed til at høre et interview med kommunisternes stærke mand i lærlingebevægelsen — ja, han må vist være evig lærling, for han har været med i årevis — Bo Rosschou. Han blev interviewet af Danmarks radio i anledning af situationen nu med de mange, der ikke kunne få praktikpladser, de mange, der ikke kan komme videre efter 1 års skoleuddannelse. Og hvad svarede Bo Rosschou? Han sagde: hvis jeg i dag bliver spurgt af en ung mand eller kvinde, pige eller dreng: skal jeg gå ind i erhvervsfaglig grunduddannelse eller i mesterlæren? så tør jeg ikke 100 pct. anbefale

EFG, for, sagde Bo Rosschou, der var jo det ved mesterlæren, at den garanterede i hvert fald en 4-årig uddannelse. Se, det var en autoritet, der talte, nemlig én, der støttet af LLO, støttet af Faglig Ungdom, støttet af fagforeningsfolk, der ikke turde sige andet og ikke turde gå imod strømmen, støttet af Danmarks radios ungdomsudsendelser har svinet mestrene til, har svinet mesterlæren til uden et øjeblik at diskutere mesterlærens gode sider. Nu erkender man pludselig: hov, her var noget, vi ikke havde tænkt på. At det, at en mester har ansvaret for uddannelsen, betyder en sikkerhed for lærlingen. At han derimod har begyndt en 1-årig uddannelse, det er i givet fald tungen ud ad vinduet.

Jeg vil anbefale, at man koncentrerer opmærksomheden om at gøre det lettere for folk, der tager lærlinge, at give dem den rigtige uddannelse. Jeg skal slet ikke gøre mig klog på, hvordan man skal gøre det, det er ikke mit fag, men det er helt afgjort, man går som katten om den varme grød, når man tror, at man kan lave et oplysningskontor og så få virksomhederne til at tage flere lærlinge. Nej, de er godt oplyst, de ved godt, hvad der foregår. Jeg ved selvfølgelig ikke, hvordan det foregår alle steder, men jeg ved igen fra Danmarks radio, hvordan det f. eks. foregik vistnok for et år siden på Roskilde — ikke Roskilde universitetscenter, men Roskilde slagteriskole. Det var simpelt hen unge mennesker, der havde fået seksuallære og trafiklære og forureningslære og sociallære, men det, de skulle bruges til, det var at stoppe pølser, og det havde man altså glemt at lære dem. Så kan jeg godt forstå, at en slagtermester ikke er vildt begejstret for at få sådan nogle ind.

Jeg understreger: vejen frem her er at kombinere den skolevirksomhed, som erhvervsfaglig grunduddannelse rigtigt lægger vægt på, kombinere den med, at en mester har ansvaret for, at en lærling bliver uddannet. I og med at det offentlige betaler, så får mesteren helt andre pligter, end han har i dag. Men til gengæld, i og med at det offentlige betaler en hel del udgifter, så får mesteren også større lyst til at lukke sin arbejdsplads op og give lærlingen det, han har brug for. Jeg henviser stadig væk til Bo Rosschous udtalelse: mesterlæren garanterede i hvert fald en 4-årig uddannelse. Der var nok